

Годишънъ абонаментъ 250 лева,
— За странство 5 лева.

Абонамента започва отъ 1 число
всички месеци и въ прѣплата.
ОВЯВЛЕНИЯ И РЕКЛАМИ

Търговски, частни, свадбени
и пр по споразумѣние.

Приставски на III и IV стр.
по 6 ст. на дума—двукратно,
а единократно—4 ст. на дума.

НИШАВА

Седмиченъ Независимъ В-къ.

РЕДАКТОРЪ: М. ХАДЖИЕВЪ.

Всичко що се отнася до в-ка:
ръкописи, писма, пари и пр.
да се адресиратъ до редакция
въ „НИШАВА“—Царибродъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Неплатените писма не се приематъ.

Единъ брой 5 стот.

СИМЕОНЪ КАЛЕНДЕРОВЪ
адвокатъ отъ гр. Трънъ,

Лисансие на правото, бившъ
членъ на Соф. Окр. Съдъ и бившъ
юрисконсултъ на Варненската гр.
община, се установи да адвокатъ
ствува въ гр. София.

Писалището се намира на
жгъла на улицитъ „Мария Луиза“
и „Царь Симеонъ“.

Сръщу Окр. Съдъ.

КОНТОРА

на
Георги Ив. Никовъ

Приема ходатайство предъ всички дър-
жавни учреждения.

Инкасира: полици, записи, изпълнителни
листове, откупва такива съ износни усло-
вия, изъ цѣлото царство.

Адресъ: **Никовъ**, ул. Ломска 13 София.

Помени еписъци и имот-
но положение на жите-
лите, които искатъ да
се населятъ, имаме готови.

**Честни свидѣтел-
ства за пътиепро-
давците, Актове за
полски пъдари и
Протоколи за оцѣ-
нителна комисия.**

Тайни съобщения.

За запаснитѣ, конетѣ и колата
имаме готови на кочани и листове.

Въ печатницата—Царибродъ.

Обявление.

Чиновникъ бекаринъ търси не-
кое добро семейство въ града,
да се услови и го храни—може
и съ квартира.

Условия много износни.

Споразумение лично или писме-
но въ редакцията.

Дължности спрямо репутацията.

Репутацията е право на човѣка. Любовта за добро име е единъ отъ силнитѣ вдигатели, които каратъ човѣка да дѣйствува. Тя се намира въ нашето естество. Репутацията е едно отъ благата, които човѣкъ желае да спечели и занази; отъ репутацията никое друго благо не е по цѣло, никое право по свято. Доброто име е по хубаво отъ злато. То неможе да се купи съ никакво богатство; единъ изгубено, то вече неможе да се замѣсти съ никое съкровище. Ето защо то се счита за най-драго и най скъпо между земните блага.

Обществото е длѣжно да защища това благо на човѣка както е длѣжно и за другите. То е притисвало и приписва особена святост на репутацията, като е прѣвидѣло строги наказания за всѣко прѣстъжение противъ репутацията. Нарушението на правото на репутацията е извѣстно подъ името „злословие“. Като ще говори за това прѣстъжение, въ цѣльта ми влиза да опредѣла какво иѣщо е злословие, какво изисква и за прѣщава закона за репутацията и най послѣ да покажа причините, по които безъ причина не трѣбва да говоримъ лошо за никого.

1. Какво иѣщо е злословие.

Подъ думата злословие се разбира говорене на каквото и да било, което е насочено да поврѣди доброто име на другого и то безъ надлѣжна причина. Говореното може да бѫде или злобно или безрасѣдно. То е злобно, когато става съ цѣль да се напакости иѣкому. Такова е злословието, което хората употребяватъ противъ свойте врагове. То е безрасѣдно и не-

обмислено когато съ него не се прѣслѣдва доказанието на иничия честь.

Такова е злословието когато се подиграваме съ хората или когато лъжемъ за хората само да кажемъ нѣщо ново и пр. е.

Ние злословимъ не само когато говоримъ невѣрни лъжливи иѣща. Казаното може да бѫде истинско, но щомъ е станало съ цѣль да напакости, то е пакъ злословие и като такова то е прѣстъжно. Хиляди сѫ начините, по които можемъ да злословимъ и слѣд. хиляди сѫ дрѣхитѣ, въ които злословието може да ни се прѣстъжи. Това обстоятелство е главната причина за гдѣто прости и младите хора не могатъ улови злословеца. При всичко това, злословеца може да се укрие и злословието лесно се угаджа щомъ знаемъ, че злословеца обикновено патаква казаното въ отсѫтствието на свидѣтели, че се прѣстъжава като приятел и доброжелател на лицето, за което иранъ не до-
стоїниятѣ си съобщения и че се показва, като да не иска да направи съобщенията.

2. Какво запрещава закона за репутацията.

Отъ опреѣленето, което да-
дохъ за злословието става явно,
че закона за репутацията ни запрещава въобще казването безъ належащи причини каквато и да било, което ще нацѣри доброто име и репутацията на иѣкого. Закона за репутацията запрещава ни да даваме гласностъ на хорските погрѣшки безъ нужда и безъ причини.

Ние може да знаемъ това, което публиката не знае и което ако

бъше се знанло би доказало голъма накость на заинтересуваното лице. Но вънъ отъ тия обстоятелства ние нѣмаме право безмилостно, безъ нужда, безъ сериозни и достатъчни причини да употребяваме нашитъ освѣтления за да дискредитираме и пакостииме доказаната страна. На основание на сѫдътъ начала отъ сѫдия законъ намъ се запрѣщава да търсимъ мотивътъ на другите хора, било когато прѣписваме лоши побуждения тамъ, дѣто може да се прѣдположи, че има добри побуждения, било когато загатноваме, че извѣстно дѣйствие произходи повече отъ друго побуждение отъ колкото онова, което е на лице. Ние правимъ голъма несправедливост, когато безъ причината търсимъ задни нѣкакви цѣли. Человѣческиятъ побуждения сѫ не достojни за человѣчеството и както ние не обичаме да имъ приписватъ задни цѣли, така и ние не трѣбва да сѫдимъ за мотивътъ на другите хора.

Нарушение на закона за репутацията се счита така сѫщо всѣко нетърпимо оштвване да докараме нѣкого въ омразност и прѣзрение, като се стараемъ да го уничтожимъ съ присмиване и подиграване уважението, което сѫ хранили къмъ него. Отъ всички ордания съ които репутацията на человѣка би могла да се нападне, най отровнитъ и най смѣртоносни сѫ стрѣлътъ на подигравката. Такива хора, които сѫ свикнали да въртатъ това, сѫ и най зловрѣдни и подли. Казахъ, че не трѣбва да съобщаваме пogrѣшкитъ на хората, но както всѣко правило има изключение, така и тукъ отъ само себе се разбира, че не всѣкога трѣбва да държимъ въ тайно пogrѣшкитъ и прѣстѣплението на другите.

Колчимъ доброто на обществото наложително изисква изложението на недостатъците, пogrѣшкитъ или прѣстѣплението на другите, тогава закона за репутацията остава на страна и ние сме свободни да съобщимъ това що сме забѣлѣжили напр. не трѣбва да мълча когато зная, че нѣкой крои да направи накость на друго лице или на цѣлото общество. Или ако нѣкое прѣстѣжение е било извѣршено и азъ зная авторитетъ му, азъ не трѣбва да мълча отъ

уважение и зачитане репутацията имъ, толкова повече, че съ това мълчание се нарушаватъ много по голъми и по съяни закони отъ закона за репутацията.

3. Причини по които трѣбва да изпѣляваме закона за репутацията.

Една отъ причините дѣто не трѣбва да говоримъ зло за когото и да би било е низостъта на злословието. Злословието справедливо се счита за най подло прѣстѣжение. Нѣкои прѣстѣжения имиратъ своята защита въ силата на естественото влечење, което тика человѣка къмъ тѣхното извѣршване. Такъвъ не е случај и съ злословието. Злословието поврѣждадруго безъ да ползова самитъ на съдъ. Злословието се подобужда или отъ зависть или отъ желание за отмъщение. Въ него има ищо благородно, ищо великолѣпно, ищо високо. Който бива обвиненъ въ злословие, той изгубва само почитанието на обществото. Трѣбва да вземемъ прѣдъ видъ още какво би било влиянието върху общите твотото, ако би се хората вдали въ обичаите да говорятъ злъ единъ за друго и да мълчатъ недостатъците и пogrѣшкитъ си. Разбира се, че подобно състояние на обществото би било несносно. Никой не е безъ пogrѣшки; и ако всѣки бѫде свободенъ да излага прѣдъ публичното оконесъвѣршенствата и слабостите на всички, съ които е познатъ, тогава скандализътъ трѣбва да бѫде на дневенъ редъ и главния прѣдметъ на разговоръ.

При такова положение би се родило всеобщо подозрѣние и не довѣрие; най нѣжнитъ и най святътъ вързки въ человѣческия животъ биха се скъсали; и всѣкакво обществено сношение и организация биха дошли до единъ грозенъ край.

Свята длѣжностъ се налага на всѣки добъръ гражданинъ да се въздѣржа отъ всѣкакво безполезно говорене, което би развалило честта на другого; и не само да се въздѣржа отъ това самичекъ, но още да въздѣржа и другите, като изказва негодуване и прѣварение къмъ такова лице.

— Jen.

РЕКЛАМИРАЙТЕ ВЪ НИШАВА!

Актъ на основните училища въ Царибродъ.

Учебната година на учениците отъ отдѣлението въ града ни се заврѣши на Петровъ-день съ обычайния актъ. Прѣзъ врѣме на акта имаше и дѣтско забавление: пѣха се пѣсни, декламираха се стихотворения и пр.. Отчета, който даде гл. у-ль Г-нъ Дуртанчевъ се състоѧ въ четене на нѣкои цифри за постиженията въ училище ученици, за напуснали, за прѣминалитъ, за останали и за тѣзи които ще държатъ повторителъ изпитъ. Слѣдъ този отчетъ имахме щастие да чуемъ и единъ урокъ по възпитанието, за темпераментъ у дѣцата. Урокътъ наистина бѣше интересенъ за четене въ нѣкой учителски курсъ, но за настъ, присъствующите на акта едва ли бѣ разбираемъ. Уважаемиятъ гл. у-ль нека ни прости, ако се признавамъ, че не сме разбрали сказката му за темпераментъ. Думитъ: прѣдстави, симпатии, антипатии, чувства, идеи, идеали и др. подобни сѫ непонятни за настъ. Па и право да си кажемъ ние не сме се учили до толкова, щото да разбираме отъ специални — педагогически въпроси, както що бѣше този за темпераментъ. Ето защо дълго врѣме блѣскахме си главата да отгатнемъ що значи «темпераментъ», и ако не бѣхме запитали от послѣ единъ отъ учителитъ да ни разясни тая дума то сигурно не щѣхме да разбереме, че въпооса се касае за «права» за «характера» у дѣцата. Ние, присъствующите родители на учениците очаквахме да чуемъ при отчета, не само за движението на учениците и урока по възпитанието, но и нѣщо повече, което прѣко интересува настъ — родителитъ. Гл. у-ль трѣбваше да ни каже въ отчета си защо напр. процента на пропаднали съ ученици отъ едно отдѣление е по голъмъ отъ друго отдѣление, защо, които сѫ причините, че единъ ученици сѫ напуснали училището; той трѣбваше да ни каже посещавали ли сѫ училището всички дѣца, които сѫ на възрастъ за учене; колко сѫ посещавали, колко сѫ останали вънъ отъ училището кои сѫ причините за това, и нѣкои наши дѣца не сѫ слѣдовали училището. Ние трѣбваше да чуеме отъ него

също за прѣкитѣ които сѫ съзвали правилния вървежъ на учениците, за мѣркитѣ, които учителитѣ сѫ вземали за поправянето имъ. Съ една дума, той съ своя отчетъ трѣбование да ни освѣтли по добрѣ за всичко що е важно за нась—родителитѣ и да ни представи данини, отъ които да можемъ направи заключение за резултатитѣ, що сѫ били постигнати прѣзъ завѣршената учебна година. Също и съ сказката си уважаемиятъ гл. учителъ, щеше да ни ползува, ако възъ основа напраені отъ него изслѣдванія на учениците, ни представи чистото на темпера-
ментитѣ поне отъ отблъснението му; ако ни укажеше за срѣдства-
та съ които си послужилъ за о-
странението на извѣстни лоши по-
роци у нѣкои ученици, съ този или
другъ темпераментъ; ако ни бѣше посочилъ примѣри какъ е попра-
вилъ нѣкой немиренъ, палавъ ко-
леранъ; какъ възбудилъ волита у флегматика; какъ съсрѣдото-
чили вниманието у сангвиника;
какъ прѣмахналъ мрачността у меланхолика и пр. Подобна имено сказка имаше смисълъ да се чете, защото щеше да ни заинтересова и да ни ползува като роди-
тели а не урока, койтъ всѣки за-
интересованъ може да намѣри въ нашитъ учебници по възпитанието. Да, скромни учителю, само съ та-
къвъ отчетъ и сказка щеше да ни ползувашъ, а не съ това що ни чете. И когато въ края на у-
рока си отправише къмъ нась своя апель, за да се претечемъ на помощъ и да ви подадемъ рѣ-
ка за взаимно въздѣщие на у-
чащите се, трѣбаше да ни укажашъ въ що да се сѣстори нашата помошь; да ни посочишъ срѣд-
ствата, чрѣзъ които ще можемъ да помогнемъ на училищното дѣ-
ло нѣобще, а въ частности и на нашитъ дѣца, а не само да ни четеши хубави и звучни фрази, които за жалост останаха тамъ, гдѣ то тѣ се казаха. Не фрази и ду-
ми, а дѣла, дѣла г-не у-лю!

Нека кажемъ и нѣколко думи за дѣтското забавление. Характерното що можеше да се забѣлѣжи при това забавление, бѣше тѣгата която вѣше въ нѣкои отъ дѣтски-
тѣ пѣсни. Изпѣ се пѣсень за «вод-
вицата» за «работника» и пр. Чуд-
но защо искъ учителитѣ сѫ съз-

дали такъвъ трудъ да насаждатъ още отсега у дѣцата мелахолични—тѣжни чувства. Нима е нужно още отсега дѣцата да гледатъ иронично на живота; нима трѣба да отъ сега да се отдалечаватъ отъ околнитѣ радости и да се убива иль тѣхъ веселостта, що бу-
ди и крѣни дѣтското еѣрдѣ! Не безпокойтѣ се г-да учители, доне-
врѣме, когато живота ще сложи и у тия бѫдещи граждани печата на меланхолността тѣгата, и скър-
бата. Оставете дѣцата да пѣтъ, четатъ, декламиратъ всичко що ги висели, радва и ободрява, до като още не сѫ се сблѣскали съ дѣ-
ствителността въ живота...

Единъ отъ присъствующите на акта.

ХРОНИКА.

Покана.

Касиера при Царибродското гр-
читалище умолява членовете и же-
лающите да бѫдатъ такива да си внесатъ чл. внось за I-то полугодие на и. г.

Заминатъ.

Вчера си замина отъ тукъ Г-нъ Савовъ, до сегашния счетоводи-
тель въ Н. банка, вмѣсто когото се новиша книgovодителя въ сѣ-
щата, Г-нъ Цв. Илиевъ, вмѣсто
когото дохожда Г-нъ Златаревъ,
I кл. книgovodитель отъ Силист-
ренската банкова агентура.

Работници.

По новостроящата се линия, Бер-
ковица—Бойчиновци, се има нужда отъ работни рѣцѣ за землена
работка и се тѣрсатъ хора за ра-
бота, като се плаща редовно и
отъ по 2 лева нагорѣ.

Избрънъ делегатъ.

Дружеството на Царибродските прогимназиални учители е избрало учителът Г-нъ Ангелъ Нишавски за делегатъ иъ осмия конгрестъ на гимназиалните учители въ Бъл-
гария. Конгрестът ще бѫде въ София прѣзъ м. августъ и. г.

Новъ клубъ.

Отъ 1 юни т. г. тукашната рабо-
тническа просветителна група
«Хр. Ботевъ» е наела свой соб-
ственъ клубъ на ул. «Александъ I»

въ когото прави редовно свойтѣ
бѣседи: два пъти седмично.

Групата има чисто просветител-
енъ характеръ и ще освѣтлява
работниците върху икономическото
развитие на обществото въ свър-
ка съ тѣхното положение.

Вредителни животини въ Ц-ко

Прѣди 8—10 дена, къмъ «Чер-
на мъртвина»,—районъ на погра-
нична зона, се явихъ единъ вълътъ
въ срѣдъ бѣль день и се опиталъ
да отвлече една коза отъ стадото
на Царибродския жител Гога Стоя-
новъ Угларевъ. Обаче, козарчето
забѣлѣзала и отврало нападнатата
коза. Казваъ, че вълка бѣль ималъ
малки нѣде въ гжсталака и често се явявалъ да тѣри плач-
ка и храни своятъ малки, съ кое-
то иѣшо много прави обезпокое-
ние на скотовъдите и имъ при-
чинявалъ голѣма загуба.

Очакваме разрѣщение за една
малка хайка по пограничната зона
отъ Желошкия постъ до с. О-
доровци, Смиловска община, гдѣто
пограничната зона е почти непро-
ходима отъ гжста гора.

Оплакване.

Днес се яви въ редакцията на
тукашния файтондженъ Цѣна Джун-
овъ, който на 1 т. м. е докаралъ
отъ гарата до хотелъ Македония
Г-нъ Ив. Чавдаровъ, замѣстъ на
Царибродски М. Сѣдия, съ още
единъ неговъ другаръ и багажа
имъ.

Днес, когато горниятъ файтон-
дженъ се е явилъ при Г-нъ Чав-
даровъ въ кабинета му и си е по-
искалъ възнаграждението единъ (1)
левъ за превоза, тогава вмѣсто
да му заплати, макаръ и най дол-
ната, скромна, такса, файтондженъ-
та е билъ изруганъ и е получилъ
само 30 ст. и словомъ тридесетъ
ст. възнаграждение, прѣсметната
на 2 коня по 10 ст. и файтондженъ-
та 10, като му е запретено за въ бѫ-
деще да не смѣе да иска повече
отъ никого отъ това възнагражде-
ние понеже било много срамота.
Наиния чично Цѣно, смаянъ отъ
това грубо обърщение на Г-на
юриста е изучилъ, като просекъ,
тия 30 ст. и днесъ разправя по
града своето удовлетворение.

Ц.

Пчелитѣ.

Както ни съобщаватъ отъ с. Го-
дешъ пчелитѣ въ тѣхъ сѫ много
добрѣ и до 1 т. сѫ свалени 3 м.

и поставили 4ти магазинъ.

Предполага се въ това село да даде единия кошаръ отъ 75—90 кг. Както ни явяватъ, това място (Забърге) Долния високъ, е почти най богатъ съ паша за пчелитѣ и миналата година сѫ дали най добра реколта.

На вниманието на хигиенически съвѣтъ.

Всѣкото отъ гражданитѣ или проходящтѣ прѣз улицитѣ въ града ни е зритель на много грозни гледки и мърсотии правени отъ булющтѣ кучета сновашци изъ улицитѣ цѣлъ денъ и нощъ. Има случаи и бѣхме зритель на една сцѣна, когато едно куче ухана за крака, скъса панталонитѣ и пустна кръвъ на единъ еснафинъ и то тѣкмо при Градското читалище и на обѣдъ. Даже всѣка зарань дуканджийтѣ сѫ задължени да чистатъ тротоаритѣ и праговетѣ на дюкянитѣ си отъ кучешките извержения.

Ние вѣрваме, че въ скоро врѣме ще се прѣмахнатъ тия неприличия изъ улицитѣ, като вземе нуджната мѣрка хиг. съвѣтъ,

Заминаха за Дивизионни учения съ кадри.

Бригадния командиръ Г-нъ П-къ Златановъ съ адютанта си, Полковия к-ръ Г. Пачевъ съ помощници Г. Писимовъ и адютанта на пол. к-ръ Г. Абаджиевъ и Друж. к-ръ капитанъ Павловъ днесъ заминаха за гр. Кюстендилъ отъ гдѣто ще взематъ участие за дивизионитѣ маневри съ кадри около Кадинъ мистъ—Дупнишко.

До Господина редактора на в-къ „Niшава“, въ гр. Царибродъ.

Г-не Редакторе,

Най учитиво Ви моли, ако е възможно, дайте място на приложната ми тукъ дописка, въ вѣстника Ви.

Присажденивамъ се къмъ тѣзи които питатъ.

Въ брой 40 стр. 3 се отправя питането: »Кой е правъ?«? Азъ Сънокошкия свещеникъ — Петръ Алексовъ, наистина на 6 м. м. отказахъ да вѣнчая Г-ца Катица Илиева съ Г-нъ Григоръ Димитровъ, като въ денъ празниченъ, а това го направихъ по силата на окръжното отъ Свѣтата Софийска Митрополия подъ № 1699 отъ 3/IV 1902 г., тѣй като Катица Илиева

и Григоръ Димитровъ, бѣха сродници на шеста степень по двоеродие — отъ една страна, а Григоръ не навършилъ пълни закони години, за истежване въ бракъ — отъ друга. И при всичко това, тѣ се събраха на съжителство, безъ да изкатъ прѣдварително разрешение отъ духовното началство.

Да, тѣ издѣствуваха отъ послѣ разрешение за тѣхни бракъ. И съвѣтата църква направи снисхождението къмъ тѣхъ (като любища майка), ала като справедлива, тя имъ приложи съ въпросното окръжно, чрѣзъ своя свѣщенослужител и наказанието, като имъ отказан да ги вѣнчае на 6 м. м. и въ църква (както тѣ що желаеха).

Най сѣтне на 9 м. м. (въ неделенъ денъ) се вѣнчаха не въ църква, а въ дома.

Ако въ Царибродъ е имало такъвъ случай и азъ питамъ: Кой е правъ?

с. Каменица 17/VI 1910 г.

свещ. Петръ Алексовъ.

Б. Р. Отъ напривената справка се указа, че Ви сте правъ отче и само въ едно имате грѣшка, а то е че съгласно общите наредления и както гласи упътванието на свещениците въ настоящата имъ книга »Должноститѣ и правата на свещениците«, което е и законъ за тѣхъ и не е отменено; то е, че никогашъ не се позволява вѣнчане и въ никое врѣме въ срѣда и петъкъ, а Вие сте направили вѣнчането въ срѣда.

Търгъ рабонали.

Язовъмъ на интересуващи се, че съмъ направилъ вече постъпка и че ми пристигне въ скоро време „Горно-Банска минерална вода“, съ която ще мога да подобрямъ здравната си редовно въ скъпо време. Също и имамъ „Мериберна“ вода.

Съ почтата
СРЪБСЧУ ПАВЛИМОНЯ ЦАРИБРОДЪ.
Кафене „Харманъ“

Продавамъ собствената си двуетажна къща, находяща се на ул. „Берковска“ въ гр. Царибродъ, състояща се отъ седемъ отдѣления направена отъ камъкъ и дървенъ материалъ.

За Споразумение: Ставри Миленковъ.

Даватъ се подъ наемъ.

- 1) Къща съ 4 отдѣления, зимникъ и кухня и дворъ съ сайдингъ.
- 2) 1 Кафене съ 1 стая и зимникъ, където се е кръчмилъ и пиялъ.
- 3) Бакалница съ 1 стая и съ всичката и стока и еднцѣ.

Всичките тия помещения се намиратъ въ центъра на града срѣщу Крстеви при домътъ ми.

съ почитение.

Д. Томенъ.

Важно за

пчеларитѣ!

Искуствени пести отъ чистъ восъкъ.

по 0-70 ст. единца.

МАЯ за малко се памира винаги и съди стъкла и на дребно.

Въ магазина Г. МИНОВЪ Ц. броя.

Шезлонгъ макарини „ГРИЛЕН Епъ“
ТРОИЩА ЧИКЪ за царевица
и пчеларист. ханъ и
продаватъ на срода и исплатания които желаете да
се снагатъ и неко отъ горните машини да започне
работата.

Години Миновъ.
Съ почитание:

Вѣячки за харманъ
„Руски типъ“
и колелета, цѣни много износни.

Царибродъ, Печатница Миновъ, Хаджинеъ